

[Lange.]

værende System giver alle, former sig paa den Maade, at i visse Tilfælde er det eet Land, der faar hele Retten, i andre Tilfælde er der et Land, der faar en stor Part, og nogle andre Lande, der faar en mindre Part, men i de allerfleste Tilfælde faar de fleste Lande overhovedet intet.

Hauch: Det, jeg talte om i Forbindelse med de 60 Mill. Kr., var Spørgsmaalet, om man kunde tage disse 60 Mill. Kr. Begæringer som Udtryk for, at der var en Trang til Vareindførsel fra Tyskland. Det er dette, jeg har hævdet som en Kendsgerning. Det kan ikke lykkes at tilsøre, at saadan var Forholdet, og desuden er det slet ikke vanskeligt at paavise — jeg staaar med Masser af Eksempler derpaa —, at man fra Valutamyndighedernes Side, naar der er begæret Attester paa Tyskland, for Resten ogsaa paa England, har nægtet at udstede Attester eller kun givet en Brøkdelf af de begærede. Hvorfor? Naturligvis fordi man ikke vilde give mere, end at man naaede det Minimumspunkt, man havde forpligtet sig til. Resten skulde, om jeg saa maa sige, være Beskyttelse for Hjemmeindustrien. Vi maa engang have talt saadan ud om de Ting, at der ikke kan være Tvivl om, hvordan Forholdet er, og saadan er det.

Jeg gjorde en Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister om, at han havde været for svag, idet jeg forudsatte, at han delte den Opfattelse, vi gav Udtryk for. Jeg har ofte haft Lejlighed til at erklære, at vi paaskønnede, at den højtærede Udenrigsminister arbejdede sammen med os, men hvad kan det nytte, naar det er kommet til at ligge saadan, at man alligevel i 1936 forsømte det, som var Forudsætningen for Salget i 1937, som førte til de Krav, man fra tysk Side har stillet? Nu siger den højtærede Udenrigsminister, at jeg har sagt, at enten havde han været for svag, eller ogsaa havde hans Interesse været større for Samarbejdet med Socialdemokratiet, og det kom omtrent ud paa eet, thi, sagde Ministeren, min Overbevisning er den, at det danske Samfund og i hvert Fald Landbruget er vel tjent med, at dette Samarbejde finder Sted til Fremme af vore handelspolitiske Interesser. Jeg tør sige, at der er mange Kredse inden for Landbruget, som ikke deler den Opfattelse, og at mange Kredse inden for Landbruget vilde have været den højtærede Udenrigsminister uhyre taknemmelige, dersom han havde taget de politiske Konsekvenser af ikke at kunne

føre sin Vilje igennem over for den samlede Regering i den Sag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg nærer ikke Tvivl om, at der er Kredse inden for Landbruget, som deler den Opfattelse, det ærede Medlem her gav Udtryk for. Det er de Kredse inden for Landbruget, som er vildledt af det ærede Medlem, og jeg tror ikke, det er nyttigt, at de Vildfarelser, som knytter sig dertil, breder sig mere.

Dernæst med Hensyn til Begæringerne: det ærede Medlem sagde for et Øjeblik siden, at disse Begæringer ikke var imødekommet. Jeg har paavist, at Begæringerne er imødekommet. Trangen var der, og Trangen blev imødekommet.

Med Hensyn til det særlige Punkt, hvor det ærede Medlem siger, at de Aftaler, der forelaa med Tyskland, blev betragtet som Maksimumsaftaler, saaledes at man overhovedet ikke vilde overskride disse, kan jeg svare, at i visse Tilfælde maa vi betragte dem saaledes. Thi i visse Tilfælde er de begrænset netop af Hensyn til ikke at gøre tilsvarende Aftaler med England illusoriske. Paa de Punkter er vi nødt til, hvis vi ikke vil forstyrre Handelsforholdet til England, at betragte dem som Maksimumsbestemmelser. Men hvor dette ikke er Tilfældet, behøver man ikke at gøre det, og der har netop ved sidste Tildeling i den senere Del af Aaret 1936 været adskillige Tilfælde, hvor man er gaaet ud derover.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) skildrede, hvor ulige de forskellige Lande blev behandlet. Nej, disse Lande bliver alle underkastet det samme Kontrolsystem. Mængden af Attester, der bliver udstedt til de enkelte Lande, afpasses i Forhold til tidligere Samhandelsforhold, de Indkøb, som de paagældende Lande foretager hos os, og bygges i det store og hele nu paa Aftaler med de forskellige Lande. Dette er gennemført uden Vanskeligheder, og paa det Grundlag er Samhandelen opretholdt. Derimod tør jeg sige og maa sige til det ærede Medlem, at det er en Illusion, hvis man tror at kunne ordne det saaledes, at man lader fem eller seks Lande fri for Kontrol, de andre Lande underkastet Kontrol, eller omvendt, de fleste Lande fri for Kontrol og nogle enkelte underkastet Kontrol. Dette lader sig ikke gøre, hvis man vil opretholde Samhandelen med de Lande, der underkastes en Kontrol, som andre er fri for.

Hauch: Hvorvidt det er mig, der i denne Forbindelse vildleder den danske Landbrugsbefolkning, eller den højtærede